

[Johannes Jensen.]

lægningen på de forskellige tuberkulosehospitalet og sanatorier. Jeg skal nøjes med at fremdrage et enkelt punkt, nemlig belægningsforholdene på Silkeborg og Ry sanatorier, som jeg kender en lille smule til. Også på disse to sanatorier er belægningsgædet ret betydeligt tilbage, men, de tal, man her giver i statistikken for 1950—51, kan ikke være helt rigtige, idet man i indberetningen har skåret sengeantallet på Silkeborg sanatorium ned med 15, fra 165 til 150. På dette sanatorium har man midlertidigt 45 grønlandere som patienter; sanatoriet, som før udelukkende har taget mandlige patienter, er nu indstillet på også at modtage kvindelige patienter.

På Ry sanatorium har man for tiden 8 grønlandere som patienter, og dér har man i 1950—51 desuden haft ikke så få sydslesvigere; de har været med til at sætte belægningsstallet op, så de tal, der er nævnt her, 39 senge med en gennemsnitsbelægning af 32,95, kan ikke være helt rigtige.

Jeg skal til slut understrege, at det er et stort gode, at man kan tage disse patienter fra Grønland. Jeg så det på Silkeborg sanatorium, som jeg nævnte før. Der var 45 voksne patienter, og så var der en grønlandsk sygeplejerske, som kunne tale dansk, og disse grønlandere var svært tilfredse med at være der. I denne forbindelse vil jeg gerne pege på, at i 1930 var gennemsnitslevealderen for mænd i Grønland kun 23,6 og for kvinder 28,8 år, medens den herhjemme på samme tid var 50 for mænd og 54 for kvinder. Disse tal taler deres tydelige sprog om, af hvilken betydning det er, at man kan række grønlanderne en hjælpende hånd på dette område.

Jeg skal med disse få bemærkninger anbefale det foreliggende lovforslag.

Aage Johansen: De ved nærværende lovforslag foreslåede væsentlige ændringer i den nugældende lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkulose m. m. går ud på dels en udvidelse af kredsen af de statstilskudsberettigede personer, dels en regulering af statstilskuddet til de statsanerkendte tuberkuloseinstitutioner. Den sidste regulering heraf fandt sted i 1942. Den regulering, der nu søges gennemført, er foretaget for at tilvejebringe et mere rimeligt forhold mellem statstilskuddet og prisniveauet i dag.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er udgifterne ved driften af

vore sygehuse og sanatorier m. m., dels på grund af den almindelige stigning i prisniveauet, dels — og navnlig — på grund af de forøgede udgifter til lønninger, medicin og brændsel, steget ganske betydeligt, således at der efterhånden er opstået en stor forskel mellem de faktiske driftsudgifter og de gældende betalingstakster og statstilskuddet. Jeg hilser med tilfredshed, at den højtærede indenrigs- og boligminister har stillet forslag om en ajourføring af statstilskuddet for derigennem at undgå en svækkelse af tuberkulosebekæmpelsen, ligesom jeg betragter det som noget meget værdifuldt, at lovforslaget omfatter alle, der har fast ophold her i landet, uanset deres økonomiske forhold.

Det er meget glædeligt, at denne ondartede sygdom i de senere år har været i stærk tilbagegang. Det fremgår således af den sidste beretning fra Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, at alene i året fra 1949—50 til 1950—51 er der en nedgang i antallet af ansøgninger om optagelse på sanatorier fra 2 267 til 1 876, det vil sige en nedgang på 19 pct., som fordelér sig med 13 pct. for voksne og 27 pct. for børn.

Det fremgår endvidere af beretningen, at med det ringe antal ansøgere har det knebet med at holde sanatorierne fuldt belagt. Såvel for Silkeborg som for Fåksinge sanatoriums vedkommende har patientantallet en stor del af året været betydeligt under det normerede, men også på de øvrige sanatorier har der lejlighedsvis været tomme senge. På grund af den ringe belægning har man siden den 13. oktober 1950 haft lukket en afdeling på Silkeborg sanatorium.

I sidste afsnit af beretningen om belægningsforholdene hedder det — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Spørgsmålet om belægningsforholdene på sanatorierne har været drøftet med lægecheferne, og nationalforeningen har tilsendt indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen en nærmere redegørelse, hvori man henstiller, at spørgsmålet gøres til genstand for forhandling med samtlige interesserede parter, idet problemet i lige så høj grad berører de kommunale tuberkuloseinstitutioner.“

Jeg vil gerne henlede den højtærede ministers opmærksomhed på disse forhold og henstiller, at man følger denne udvikling, således at tuberkuloseinstitutionernes antal og omfang ikke overstiger det behov, der er for disse, hvis den nedadgående kurve viser sig at være holdbar.